EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 14.7.2021
COM(2021) 554 final

ANNEX

SENSITIVE[*]
UNTIL ADOPTION

LISA

järgmise dokumendi juurde:

Ettepanek: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse määrust (EL) 2018/841 kohaldamisala osas, lihtsustades täitmiseeskirju, kehtestades liikmesriikidele 2030. aastaks eesmärgid ja võttes kohustuse saavutada ühiselt 2035. aastaks maakasutus-, metsandus- ja põllumajandussektoris kliimaneutraalsus, ning määrust (EL) 2018/1999 seire, aruandluse, edusammude jälgimise ja läbivaatamise parandamise osas

{SEC(2021) 554 final} - {SWD(2021) 551 final} - {SWD(2021) 609 final} - {SWD(2021) 610 final}

[*] Distribution only on a 'Need to know' basis - Do not read or carry openly in public places. Must be stored securely and encrypted in storage and transmission. Destroy copies by shredding or secure deletion. Full handling instructions https://europa.eu/!db43PX

I LISA

Määruse (EL) 2018/841 I lisa B osa asendatakse järgmisega:

„B. Artikli 5 lõikes 4 osutatud süsiniku talletajad:

a) biomass;

b) metsavaris[1];

c) lagupuit[1];

d) surnud orgaaniline aine[2];

e) mineraalmullad;

f) orgaanilised mullad;

g) puittooted metsastatud maa ja majandatava metsamaa maa-arvestuskategooriates.“

[1] Kohaldatakse ainult metsastatud maa ja majandatava metsamaa suhtes.

[2] Kohaldatakse ainult raadatud maa, majandatava põllumaa, majandatava rohumaa ja majandatavate märgalade suhtes.

II LISA

Määrusesse (EL) 2018/841 lisatakse IIa lisa:

„IIa lisa

Artikli 4 lõike 2 kohased kasvuhoonegaaside netosidumise liidu eesmärk ja liikmesriikide riiklikud eesmärgid, mis tuleb saavutada 2030. aastaks

Liikmesriik	**Kasvuhoonegaaside netoheite vähendamine tuhandetes CO_2-ekvivalenttonnides 2030. aastal**
Belgia	–1 352
Bulgaaria	–9 718
Tšehhi	–1 228
Taani	5 338
Saksamaa	–30 840
Eesti	–2 545
Iirimaa	3 728
Kreeka	–4 373
Hispaania	–43 635
Prantsusmaa	–34 046
Horvaatia	–5 527
Itaalia	–35 758
Küpros	–352
Läti	–644
Leedu	–4 633
Luksemburg	–403
Ungari	–5 724
Malta	2
Madalmaad	4 523
Austria	–5 650
Poola	–38 098
Portugal	–1 358
Rumeenia	–25 665
Sloveenia	–146
Slovakkia	–6 821
Soome	–17 754
Rootsi	–47 321
EL 27	–310 000

“

III LISA

Määruse (EL) 2018/1999 V lisa 3. osa asendatakse järgmisega:

„Geograafiliselt täpsed andmed maakasutuse muutmise kohta kooskõlas valitsustevahelise kliimamuutuste rühma 2006. aasta suunistega kasvuhoonegaaside riiklike inventuuride kohta. Kasvuhoonegaaside inventuuri aluseks on elektroonilised andmebaasid ja geoinfosüsteemid ning need hõlmavad järgmist:

a) direktiivi 2018/2001 artikli 29 lõikes 4 määratletud suure süsinikuvaruga maa-alasid hõlmavate maakasutusüksuste seire süsteem;

b) selliste kaitsealuste maakasutusüksuste seire süsteem, mis on määratletud kui maa, mis kuulub ühte või mitmesse järgmistest kategooriatest:

– suure bioloogilise mitmekesisusega maa, nagu on määratletud direktiivi 2018/2001 artikli 29 lõikes 3;

– nõukogu direktiivi 92/43/EMÜ[1] artiklis 4 määratletud ühenduse tähtsusega alad ja erikaitsealad ning väljaspool neid asuvad maaüksused, mille suhtes kohaldatakse kõnealuse direktiivi artikli 6 lõigete 1 ja 2 kohaseid kaitsemeetmeid, et täita alade kaitse-eesmärke;

– direktiivi 92/43/EMÜ IV lisas loetletud liikide paljunemis- ja puhkepaigad, mille suhtes kohaldatakse kõnealuse direktiivi artikli 12 kohaseid kaitsemeetmeid;

– direktiivi 92/43/EMÜ I lisas loetletud looduslikud elupaigad ja direktiivi 92/43/EMÜ II lisas loetletud liikide elupaigad, mis asuvad väljaspool ühenduse tähtsusega alasid või erikaitsealasid ning mis aitavad kaasa nende elupaikade ja liikide soodsa kaitsestaatuse saavutamisele vastavalt kõnealuse direktiivi artiklile 2 või mille suhtes võib kohaldada ennetus- ja parandusmeetmeid vastavalt direktiivile 2004/35/EÜ[2];

– Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/147/EMÜ[3] artikli 4 kohaselt klassifitseeritud erikaitsealad ja väljaspool neid asuvad maaüksused, mille suhtes kohaldatakse direktiivi 2009/147/EMÜ artikli 4 ja direktiivi 92/43/EMÜ artikli 6 lõike 2 kohaseid kaitsemeetmeid, et täita alade kaitse-eesmärke;

– maaüksused, mille suhtes kohaldatakse selliste lindude kaitse meetmeid, mille kohta on direktiivi 2009/147/EÜ artikli 12 kohaselt teatatud, et need ei ole turvalises seisundis, eesmärgiga täita kõnealuse direktiivi artikli 4 lõike 4 teises lauses sätestatud nõuet, et tuleb püüda vältida elupaikade saastamist ja kahjustamist, või täita kõnealuse direktiivi artiklis 3 sätestatud nõuet, et tuleb säilitada ja hoida linnuliikide elupaikade piisav mitmekesisus ja suurus;

– muud elupaigad, mille liikmesriik määrab direktiivides 92/42/EMÜ ja 2009/147/EÜ sätestatutega samaväärseks otstarbeks;

---

1 Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7).

2 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/35/EÜ keskkonnavastutusest keskkonnakahjustuste ärahoidmise ja parandamise kohta (ELT L 143, 30.4.2004, lk 56).

3 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/147/EÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta (ELT L 20, 26.1.2010, lk 7).

– maaüksused, mille suhtes kohaldatakse meetmeid, mis on vajalikud, et kaitsta Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/60/EÜ[4] artikli 4 punktis iii osutatud pinnaveekogude ökoloogilist seisundit ja tagada, et see ei halvene;

– looduslikud lammid või üleujutusvee hoidmiseks kasutatavad alad, mis on liikmesriikide kaitse all seoses üleujutusriski maandamisega vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2007/60/EÜ[5];

c) selliste taastamist vajavate maakasutusüksuste seire süsteem, mis on määratletud kui maa, mis kuulub ühte või mitmesse järgmistest kategooriatest:

– eespool punktis b kirjeldatud ühenduse tähtsusega alad ja erikaitsealad ning väljaspool neid asuvad maaüksused, mille puhul on kindlaks tehtud, et need vajavad taastamis- või asendusmeetmeid, mille eesmärk on täita ala kaitse-eesmärke;

– direktiivi 2009/147/EÜ artikli 4 lõikes 2 osutatud või I lisas loetletud metslinnuliikide elupaigad, mis asuvad väljaspool erikaitsealasid ja mille puhul on kindlaks tehtud, et need vajavad taastamismeetmeid seoses direktiivi 2009/147/EÜ kohaldamisega;

– direktiivi 92/43/EMÜ I lisas loetletud looduslikud elupaigad ja direktiivi 92/43/EMÜ II lisas loetletud liikide elupaigad, mis asuvad väljaspool ühenduse tähtsusega alasid või erikaitsealasid ning mille puhul on kindlaks tehtud, et need vajavad taastamismeetmeid direktiivi 92/43/EMÜ kohase soodsa kaitsestaatuse saavutamiseks, ja/või on kindlaks tehtud, et need vajavad parandusmeetmeid direktiivi 2004/35/EÜ artikli 6 tähenduses;

– alad, mille puhul on liikmesriigis kohaldatava looduse taastamise kava kohaselt kindlaks tehtud, et need vajavad taastamist;

– maaüksused, mille suhtes kohaldatakse meetmeid, mis on vajalikud, et taastada direktiivi 2000/60/EÜ artikli 4 punktis iii osutatud pinnaveekogude hea ökoloogiline seisund, või meetmeid, mis on vajalikud, et taastada selliste veekogude väga hea ökoloogiline seisund, kui see on seadusega nõutav;

– maaüksused, mille suhtes kohaldatakse märgalade loomise ja taastamise meetmeid, nagu on osutatud direktiivi 2000/60/EÜ VI lisa B osa punktis vii;

– alad, mis vajavad ökosüsteemi taastamist, et saavutada ökosüsteemi hea seisund kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2020/852[6];

d) suure kliimariskiga maakasutusüksuste seire süsteem:

– alad, mille eest makstakse määruse (EL) 2018/841 artikli 13b lõike 5 alusel looduslike häiringute eest kompensatsiooni;

– direktiivi 2007/60/EÜ artikli 5 lõikes 1 osutatud alad;

---

4 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (ELT L 327, 22.12.2000, lk 1).

5 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta direktiiv 2007/60/EÜ üleujutusriski hindamise ja maandamise kohta (ELT L 288, 6.11.2007, lk 27).

6 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2020. aasta määrus (EL) 2020/852, millega kehtestatakse kestlike investeeringute hõlbustamise raamistik ja muudetakse määrust (EL) 2019/2088 (ELT L 198, 22.6.2020, lk 13).

– liikmesriikide riiklikus kohanemisstrateegias kindlaks määratud suure loodusliku ja inimtegevusest tingitud ohuga alad, mille suhtes kohaldatakse kliimaga seotud katastroofiohu vähendamise meetmeid.

Kasvuhoonegaaside inventuur võimaldab andmevahetust ja andmete integreerimist elektrooniliste andmebaaside ja geoinfosüsteemide vahel.

Ajavahemikuks 2021–2025 1. määramistasandi meetod kooskõlas valitsustevahelise kliimamuutuste rühma 2006. aasta suunistega kasvuhoonegaaside riiklike inventuuride kohta. Heite ja sidumise jaoks sellise süsiniku talletaja puhul, mille arvele langeb vähemalt 25–30 % heitest või sidumisest allika või neeldaja kategoorias, mis on liikmesriigi riiklikus inventuurisüsteemis prioriteediks seatud, sest selle kohta esitatud hinnangul on märkimisväärne mõju riigi kasvuhoonegaaside heite summaarsetele inventuuriandmetele seoses heite ja sidumise absoluuttasemega, heite ja sidumise suundumustega või maakasutuskategooriate heite ja sidumise määramatusega, ning alates 2026. aastast kõikide süsiniku talletajaga seotud heite ja sidumise hinnangute puhul vähemalt 2. määramistasandi meetod kooskõlas valitsustevahelise kliimamuutuste rühma 2006. aasta suunistega kasvuhoonegaaside riiklike inventuuride kohta.

Alates 2026. aastast kohaldavad liikmesriigid kõigi süsiniku talletajaga seotud heite ja sidumise hinnangute puhul, mis puudutavad alasid, mis hõlmavad suure süsinikuvaruga maakasutusüksusi, millele on osutatud eespool punktis c, alasid, mis hõlmavad kaitsealuseid või taastamisel olevaid maakasutusüksusi, millele on osutatud eespool punktides d ja e, ning alasid, mis hõlmavad tulevikus suure kliimariskiga maakasutusüksusi, millele on osutatud eespool punktis f, 3. määramistasandi meetodit kooskõlas valitsustevahelise kliimamuutuste rühma 2006. aasta suunistega kasvuhoonegaaside riiklike inventuuride kohta.“